

Orienta4YEL

Incluziunea socială și valorile comune: contribuția în domeniul educației,
formării și tineretului
(604501-EPP-1-2018-1-ES-EPPKA3-IPI-SOC-IN)

GLOSAR

Glosar de termeni

Termeni de bază

Educație obligatorie. Educația obligatorie se referă la școlarizarea obligatorie stabilită prin lege.

Diversitate. O multitudine de condiții și factori umani (cum ar fi, fără a se limita la, cei culturali, socio-economici, stiluri de învățare, abilități, identificări fizice, senzoriale, de gen, orientări sexuale, etnie, vârstă, ideologii religioase și politice) care caracterizează oameni și contexte.

Egalitate. Din punct de vedere social, se va garanta că toți cetățenii au aceleași drepturi, de exemplu, în accesarea educației gratuite. În educația școlară, un sistem egal ar putea fi definit ca unul în care toți elevii sunt tratați în mod egal - de exemplu, un sistem în care tuturor elevilor li se oferă aceleași oportunități de a performa, de a fi expuși la același curriculum școlar, de a li se preda discipline de către profesori cu expertiză similară, de a se raporta la aceleași așteptări în ceea ce privește învățarea și de a li se oferi niveluri similare de suport și de resurse.

Echitate. Respect și apreciere a individualității, adaptându-se și creând cele mai bune condiții pentru fiecare pentru a-și atinge potențialul maxim. Echitatea nu trebuie confundată cu egalitatea. Echitatea oferă fiecărui elev ceea ce are nevoie pentru a performa la un nivel acceptabil. În timp ce egalitatea își propune să creeze paritate în oportunități, echitatea urmărește să creeze și paritate în rezultate.

Educație formală. Învățământul formal include toate nivelurile unui sistem educațional care este înalt instituționalizat (furnizat de sectorul public, privat sau terț) conducând la certificare și calificări recunoscute de stat.

Incluziune. O abordare care depășește ideea că toți copiii ar trebui educați în același mod, subliniind echitatea și includerea tuturor copiilor. Obiectivele incluziunii sunt ca toți elevii să se dezvolte la potențialul lor maxim, precum și să le permită acestora participarea și implicarea în cadrul unei comunități largi.

Educație incluzivă. Procesul prin care o școală încearcă să obțină incluziunea prin recunoașterea tuturor elevilor ca indivizi și reconsiderarea și restructurarea elementelor curriculare și de organizare, precum și furnizarea și alocarea de resurse pentru a spori egalitatea de șanse și de rezultate.

Învățare informală. Învățarea informală se referă la învățarea care are loc în viața de zi cu zi prin expunerea la mediul cuiva. Învățarea are loc indiferent dacă există sau nu o alegere deliberată în acest sens și se realizează prin activități și interacțiuni cotidiene în contextul muncii, al familiei și al timpului liber. Spre deosebire de învățarea formală și nonformală, învățarea informală nu este instituționalizată.

Educația non-formală. Educația non-formală este orice tip de învățare organizată în afara sistemelor de învățământ formal, care este intenționat și planificat de un furnizor educațional. Este mai puțin instituționalizată și ierarhică decât învățarea formală. Deși poate conduce la certificare și calificare, acestea nu sunt necesare și, în cele mai multe cazuri, nu reprezintă scopul principal al educației nonformale.

Tineri. Persoanele care se află într-o etapă a vieții sociale care începe la vârsta de 12 ani și se extinde până la 21 de ani.

Termeni specifici

Elevi defavorizați. Elevii care, prin circumstanțele și / sau condițiile lor, pot întâmpina dificultăți care le reduc șansele de progres și de obținere a unor rezultate satisfăcătoare.

Abandon. Abandonul este înțeles ca o întrerupere a participării unui individ (sau a unui grup) la un program de studiu.

Părăsire timpurie. Părăsirea timpurie a școlii reprezintă sintagma folosită atunci când tinerii au terminat (în cel mai bun caz) învățământul secundar inferior. Cu toate acestea, nu mai sunt cuprinși într-o educație formală sau nonformală care este cerută de lege și nici nu beneficiază de vreun tip de instruire.

Elevi care părăsesc timpuriu școala. Elevi care părăsesc un program de educație sau de formare (formal sau nonformal) care este necesar din punct de vedere legal, fără a-l finaliza.

Decidenți educaționali. În educație, termenul „decident” se referă de obicei la oricine este implicat în bunăstarea și succesul unei școli și al elevilor acesteia, inclusiv administratori, profesori, membri ai personalului, studenți, părinți, familii, tutori, tehnicieni specializați, membri ai comunității, lideri de afacere locali și funcționari aleși, cum ar fi membrii consiliului școlar, consilierii orașului și reprezentanții statului.

NEET (Neimplicat în educație, muncă sau formare). Un tânăr care nu mai este în sistemul de învățământ și care nu lucrează sau nu este pregătit pentru piața muncii.

Factori protectivi. Condiții, variabile sau sprijin intern sau extern la nivel social, instituțional, educațional, cultural, biologic, psihologic, familial sau comunitar, care este asociat cu o probabilitate mai mică a rezultatelor sau care reduce impactul negativ al unui factor de risc asupra rezultatelor problemei și creează oportunități pentru atingerea succesului într-un context sau situație dată.

Factori de risc. Ceva care crește riscul sau susceptibilitatea la un rezultat negativ. Construcția este legată de o privare de oportunități și situații dezavantajoase care pot duce la excluderea elevilor din mediile lor socio-educative.

Eșec școlar. Un proces în care un elev rămâne în urmă din ce în ce mai mult în comparație cu colegii săi de aceeași vârstă și se deconectează treptat de la sistemul educațional. De asemenea, eșecul școlar este legat de o situație în care se ajunge la eșec din cauza elevului sau a școlii prin neatingerea obiectivelor definite anterior.

Organizații de sprijin social și educațional. Deoarece bariera dintre formal și non-formal este atât de difuză și dificil de definit, propunem termenul de organizații de sprijin social și educațional. Acest termen se referă la instituțiile diferite de școli care oferă sprijin educațional, îndrumare educațională și alte tipuri de îndrumări și resurse pentru a obține succes educațional.

Termeni care vizează acțiunea

Orientare (viziunea Îndrumării). Procese strategice și durabile de susținere a dezvoltării educaționale, sociale, emoționale, personale și vocaționale a elevilor, pentru a preveni părăsirea timpurie și pentru a promova succesul.

Mecanisme de sprijin pentru orientare. Un set de activități, măsuri și practici care fac parte din procesele de îndrumare ale elevului, cum ar fi sprijinul unui tutor, mentoratul etc.

Măsuri de tipul „A doua șansă”. Acțiuni care oferă elevilor o cale de a reveni la educație și de a dobândi potențial o calificare. Măsurile de tipul „A doua șansă” pot lua diferite forme. Unii oferă o altă șansă de a dobândi o calificare formală. Alte măsuri de tipul „A doua șansă” nu duc direct la o calificare formală; acestea au scopul de a sprijini tinerii în procesul de a reveni la învățarea formală sau de a intra pe piața muncii.

Programe de formare de tipul „A doua șansă”. O formă specifică de măsuri de tipul „A doua șansă”. Acestea includ programele VET de bază destinate celor care părăsesc timpuriu școala, pentru a ajuta la reintegrarea lor în sistemul educațional.

Acțiuni de tutorat. Un mecanism specific de susținere a orientării pentru a ghida dezvoltarea educațională, socială, emoțională, personală și profesională a elevului. Acțiunea tutorială necesită implicarea unui tutor.

VET. Educație și formare vocațională. Programe de instruire care vizează pregătirea tehnică și predarea abilităților necesare pentru o activitate profesională.